

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVII. De persecutione quae facta est Edessae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

σκοπος ὧν. ὀλίγον δέ τινα χρόνον ὄδῳ τῶν ἀ-
 ριανζῶν ἠνέχετο κοινωνίας. πάντων δὲ ἐν τῷ
 ἀνίσχον ψηφισαυδῶν τῶν θεῶν διάδοχον, ὅ
 πῶς τῶν ἱερῶν τεπέζαν ἀγαγόντων τε καὶ
 κλιναι βιασαυδῶν τὰ γόνατα, ἐπεδὴ στρα-
 φεῖς εἶδε τὸν ἰωβιανὸν τῶν δεξιῶν ἐπιθέντα τῇ
 κεφαλῇ, ἀπεσεύσατο τε τὴν χεῖρα, καὶ τῶν χε-
 ρῶν ἐν τῷ δοκροῖθι τῆναι περὶ σταξέ, λέγων μὴ
 ἀνέχεσθαι δεξιᾶς δεξαυδῆς διὰ βλασφημίας
 τελεσθέντα μυστήρια. ἀλλὰ ταῦτα μὴν ἐ-
 μὴ πολὺ χρόνον ἐγένετο. τότε ἵεῖς τὴν ἀρμε-
 νίαν τὴν ἐνδοξέραν ἀπήχθη. ὃ ἵεῖς δι' ἐπίσεως
 πῶς τὸν ἱερόν διήγε, τῶν γότθων τὴν θράκην
 ληϊζομένων, καὶ τὰς πόλεις πολιορκούντων,
 ὡς τὰ παρ' ἐκείνους γραφῶν ἀηλοῦ.

Aexiguo admodum tempore commu-
 nionem Arianorum admiserat. Cum
 igitur universi Antiochum successo-
 rem patruū elegissent, & ad altare eum
 adducerent, & genua flectere cogere-
 rent, conversus ille, postquam Jovia-
 num vidit manum capiti suo imponen-
 tem, dextram ejus repulit, eumq; ex
 numero consecrantium removeri ius-
 sit, negans se dextram illam ferre posse,
 quæ Sacramenta per blasphemiam
 confecta suscepisset. Verum hæc qui-
 dem non diu postea contigerunt. Tunc
 vero in interiorem Armeniam abdu-
 ctus est. Divinus autem Eusebius ad
 Istrum degebat, Gothis Thraciam po-
 pulantibus, urbesque oppugnantibus,
 quemadmodum ex scriptis ejus cogno-
 sci potest.

Κεφ. ις'.

Περὶ τῆ ἀρίστη βαρσέ τῆ ἐπισκόπου ἐδεσσαῖ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ
 ἱεροποιούντων κληρικῶν.

Βαρσέ τῆ, ἡ καὶ νῦν πολὺ τὸ κλέος, ὅσα ἐν
 ἑδέεσσι μόνον ἦν ἴθνη, καὶ ταῖς ταύτης πλη-
 σιοχώροις πόλεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Φοινίκῃ καὶ ἐν
 αἰγυπτιᾷ ὅσθι καὶ αἰδί. ταῦτα γὰρ πάντα διελή-
 λυθετὰ ἐστὶν διὰ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀειφειρόμε-
 νος λαμπρότητα. πρῶτον μὴν ὁ ἑαλῆς ἀραδὸν
 οἰκῆν τὴν νῆσον περὶ σταξέ. ἐπεδὴ ἵεῖς γινώ-
 μεια πάντοθεν πρὸς αὐτὸν συρρέοντα πλήθη,
 καὶ γὰρ ἀποστολικῆς χάριτος ἀνάπλευσ ὧν, λό-
 γω τὰς νόσους ἐξηλαυνεν, εἰς ὅξυρον αὐτῶν
 καὶ τὴν αἰγυπτιᾶν ἐξέπεμψε πόλιν ὡς ἵ καὶ κεί-
 ῳ κλέος συνήχθη ἀπαντας, εἰς φερέριον ἑκα-
 τοντοῖς ἐκείνους ὄντας βαρβαροῖς, φίλῳ ἵ
 τὰ τῶν ὀνομα, ὁ τῶν ἑρατῶν ἀξίῳ ἀπήχθη
 περὶ τῆς ἐν τῇ δαδῶ φασί, τὴν ἐκείνους
 μέχει καὶ τῆμερον μεμνηκέναι κλίνην, πλεί-
 σης ἡξιομένῃ τιμῆς. πολλοὶ γὰρ τῶν ἀρρώστων
 τῶν ἐπ' ἐκείνης καὶ ἀκλινομένοι, τὴν ὑγείαν διὰ
 τῆς πίσεως ἐδέπον.

CAP. XVI.

De sancto Barse Episcopo Edesseno, & de cle-
 ricis qui unâ cum illo relegati sunt.

BARSEM vero, cujus nunc quoque
 celebris est fama, non Edessæ so-
 lum quam rexit & in finitimis urbibus
 verum etiam in Phœnice & in Ægypto
 ac Thebaide: has enim omnes provin-
 cias virtutis suæ radiis illustravit: Va-
 lens primo quidem Aradum insulam
 iussit incolere. Deinde vero cum in-
 numerabilem hominum multitudinem
 undique ad illum confluere didicisset:
 Apostolicam enim gratiam plenus, mor-
 bos verbo depellebat: cum in oppi-
 dum Ægypti Oxurynchum deporta-
 vit. Sed cum hujus viri fama eo quo-
 que cunctos pertraheret, in ultimum
 quoddam castrum accolentibus barba-
 ris vicinum, cui nomen Philo, cælo
 dignus senex abductus est. Porro in in-
 sula Arado lectum ejus usque in hodie-
 rum diem mansisse ferunt, magno in
 honore habitum. Multi enim ægro-
 tantes, simulatque in eo collocati fue-
 rint, fidei merito pristinam valetudi-
 nem recuperant.

Κεφ. ιζ'.

Περὶ τῆ ἐν ἐδέσσει γινόμενης διωγμῶ.

ΠΑΛΙΝ τοῦν ὁ ἑαλῆς, τὴν ποιμνὴν τῆ ποι-
 μανῆ γυνώσας, λύκον ἀντὶ ποιμένος
 ἐπέστησεν. ἐπεδὴ ἵ ἀπαντας, τὴν πόλιν καὶ ἀλι-
 πόλεις, πρὸς ἑατέσθιν συνήροιστο, ἀφίκετο
 μὴν αὐτὸς εἰς τὴν ἐδέεσαν. ἀπὸ ἵ ὑπαέχων

CAP. XVII.

De persecutione qua facta est Edessa.

ITERUM igitur Valens cum gregem
 pastore suo viduasset, lupum ei vice
 pastoris impoluit. Sed cum universi
 cives relicta urbe extra mœnia Colle-
 ctas agerent, ipse quidem Edessam
 venit. Prefecto autem Prætorii, qui
 Υ

tunc erat Modestus, mandavit ut collectis in unum apparitoribus suis qui tributa solent exigere, assumptisque ex armata militia iis qui aderant, conventum multitudinis disjiceret, virisque ac fustibus eam caderet; aliisque militariibus armis ad eam rem, si opus foret, uteretur. Præfectus itaque primo diluculo imperata facere aggressus est. Cùmque forum pertransiret, videt mulierculam puerum in ulnis gestantem, & concito cursu properantem. Nam & præeuntium officialium agmen per ruperat, omnibus illis parvi habitis. A-B nimus enim divino zelo succensus, nullo humano tangitur metu: sed hujusmodi terrores pro ludibrio ac joco ducit. Tunc igitur Præfectus eam conspicatus, remque ipsam intelligens, mulierem ad se adduci jubet, rogaturque quoniam proficisceretur. Cui illa: Cognovi, inquit, insidias quæ structæ sunt adversus famulos Dei: atque idcirco ad confortes fidei cupio pervenire, ut unâ cum illis perferam cædes quæ à vobis intentantur. Tum Præfectus: Infantem vero, inquit, cur gestas? Illa: ut mecum, inquit, exoptatæ mortis particeps fiat. Hæc Præfectus cùm ex muliere audisset, ab una illa cunctorum alacritatem considerans, rem Imperatori nuntiavit, eademque frustra futuram monuit. Ignominiam enim, inquit, duntaxat eo facto relaturi sumus: illorum vero alacritatem minime extinguemus. Hæc cùm dixisset, multitudinem quidem à cruciatibus quos expectabant, liberam præstitit. Verum antesignanos eorum, presbyteros scilicet ac diaconos, iussus est corripere; & duorum alterum, vel persuadere illis ut cum lupo communicarent vel ex civitate eos ejicere, & in ultimas oras deportare. Cunctis igitur simul congregatis, blanda oratione persuadere conatus est, ut Imperatoris præceptis obtemperarent. Extremæ enim amenitiæ esse dixit, Principi qui tot tantisque imperaret, paucos numero homines refragari.

CAP. XVIII.

De Eulogio & Protogene presbyteris Edessenis.

CUMQUE universi silerent, Præfectus ad ducem eorum conversus: is erat Eulogius, vir in primis laudandus: sic ait: Cur tu non respondes ad ea quæ dixi? Ille: Non putabam,

προσέταξε, μόδες θνητικαὐταλῶ, τέστι
ὑπ' αὐτῶν τραυλιώτας ἀθροῖσαι, οἵ τας εἰσθα-
ραὶς πρὸς ἀπὸν εἰώθασαι, καὶ τὸ ὀπλιτικῆς δυνάμει-
ως εἶναι παρὸν τὰς ἀσπασαβέν, καὶ τὸ σωμαθρο-
ζόμενον σκεδάσαι πλῆθος, καὶ ῥάβδοις παι-
τας καὶ ῥοπαλῶν, ἐπὶ τοῖς ἀλλοῖς πολεμικοῖς ἔ-
ργασις εἰδέσθαι χρωδῶντες. ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς
οὐπαρχοῦ, τὸ κελδομένονον ἔδρα. δι' οὗ τῆ
ἀγορᾶν, εἰδὲ γύναιον βρέφου φέρον ὄντα
χερσὶ, καὶ μάλα γέπειγομένονον. καὶ γὰρ τῶν
τῶν ἠγεμένων δέκοι τε τᾶξιν, παλίων ἐκείνων
καλαφροθήσασα. Ψυχὴ γὰρ ὑπὸ θεῶν ζήλου
πυρπολαμένη, εἰδὲν ἀνθρώπειον εἰσδέχεται
δέσπον, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα δέμαλα, γελῶσα
νομίζῃ καὶ παίγων. τότε δὴ ταύτῃ οὐπαρχοῦ
θεασάμενοι, καὶ σωμαὶς τὸ γινόμενον, ἡ-
γάτε καὶ ἤρετο, ποῖ βαδίζῃ; ἡ δὲ, μεμάνθηκα,
ἐφ' ἧς καὶ τῶν θείων θεραπόλων τυρδιθεῖσαι
Ἰππελάς, καὶ θέλω εἶναι ὁμοπίστους καλαλα-
βέν ἡμερομένη, ἵνα σὺν ἐκείνοις δέξωμαι τὰς
ὑφ' ὑμῶν Ἰππερομένας σφαγὰς τὸ ἴβρε-
φου, ἐφ' οὐπαρχοῦ, πῆ δὴ ποῖ φέρεται; ἡ δὲ
φη ἵνα καὶ τὸ τοῦ ἀξίσεράς τελευτῆς κοι-
νωθήσῃ. ταῦτα οὐπαρχοῦ ἀνθροῖπε
μαθὼν, ἐδὴ τὰ ταύτης τῶν ἀπάντων ἐγνωκώς
περὶ θυμῶν, ἀπήγγελε τε τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ
ἐσόμενον μάτῳ ἐδήλωσε φόνον. δύσκληται
γὰρ, ἐφ' ἧς, μόνον ἐκ τῶν δρωμένων δροσόμεθα.
ἐκείνων ἵπῳ περὶ θυμῶν ἐσβεσόμεν. ἀλλὰ
ταῦτα εἰπὼν, τὸ μὴν πλῆθος πείραξιν τῶν προ-
δοκῆθῆναι σκεῖσεν λυπηρῶν λαβέν. τὸς
ἵππετων ἠγεμένους, πρεσβυτέρους φημι καὶ δια-
κόνους, ἀγαγέτω τε προσεῖχθη, καὶ οὐδὲν θά-
τερον, ἢ πείσαι κοινωθῆσαι τῷ λυκῷ, ἢ τῶν ἀξίσε-
δξέλασαι καὶ εἰς ἵνας ἐχθραῖας ἀπὸ ἀπέμψαν
ἐπὶ δὴ τῶν σὴν ἱθροῖσεν ἀπανίας, ἡποῖς χρωμέ-
νος λόγους πείραξιν ἐπὶ φῶτο τῶν βασιλείων νο-
μοθεσίαις ἀκολοθεῖν. ἀπὸ ἀπληξίας γὰρ ἐλε-
γῆναι εἰς μεσὸν, τῷ βασιλεῖ τῆλικέτων καὶ το-
σέτων ἠγεμένῳ, ἀναριθμητῶς ἀνὴρ ἐν ἀν-
θροῖπε.

Κεφ. ιη'.

ἰπὸ εὐλογίου & πρωτοφύνης εἰδοσιν ἄν προεστίον.

ΕΠΕΙΔὴ τῶν σιωνίτες εἰς ἡκεισαν ἀπάντες, πρὸς
τὸν τέτων ἠγεμένον, διλόγος ἵππ. ἀνθρ
ἀξίσεραῖνος. εἶπεν οὐπαρχος πῆ δὴ ποῖ εἶδῃ